

eul_wid: ubo-ac

Ἄγνωστος ἱστορικός · Historical Work Anonymous

Methodius

Μεθόδιος

Period: Ὀψιμαρχαία Late Antique

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

- 1.1 Ὅτι τό μὴ βάλητε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μαργαρίτας μὲν τοῦ Ξένωνος τὰ μυστικώτερα τῆς θεοσδότου θρησκείας ἐκλαμβάνοντος μαθήματα, χοίρους δὲ τοὺς ἔτι ἀσεβεῖα καὶ ἡδοναῖς παντοίαις δίκην χοίρων ἐν βορβόρῳ καλινδουμένους τούτοις γὰρ εἰρησθαι παρὰ Χριστοῦ ἔλεγε μὴ παραβαλεῖν τὰ θεῖα μαθήματα, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὰ φέρειν, ἅτε τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ταῖς ἀγρίαις ἡδοναῖς προκατισχημένους) ὁ μέγας Μεθόδιός φησιν, Εἰ μαργαρίτας τὰ σεμνοπρεπῆ καὶ θεῖα μαθήματα δεῖ ἐξακούειν, χοίρους δὲ τοὺς ἀσεβεῖα καὶ ἡδοναῖς συζῶντας, οἷς καὶ ἀπόκρυφα τὰ πρὸς εὐσέβειαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀποστολικά διεγείροντα κηρύγματα δεῖ εἶναι, ὅρα ὡς οὐδένα λέγεις τῶν Χριστιανῶν τοῖς τῶν ἀποστόλων κηρύγμασιν ἐξ ἀσεβείας αὐτῶν τῆς προτέρας ἐπιστρέφει· οὐδὲ γὰρ ἂν πάντως παρέβαλον τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν μυστήρια τοῖς δι' ἀπιστίαν χοίροις ἐοικόσιν.
- 1.2 ἢ οὖν πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπίστοις ταῦτα παρεβλήθη παρὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὥσπερ οὖν καὶ πιστεύοντες ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκέτι δύναται νοεῖσθαι τό »μὴ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων·, ὡς ἐρρήθη ἢ τοῦτου ὡς ἐλέκθη 1 vgl. Sokrates KG VI, 13 — 2. 19 Mt. 7, 6 — 3 vgl. Symp. S. 9, 15f. 10, 18f. 37, 10. 118, Bf. De lepra 7, 8 S. 461, 12f — .5 vgl. Plato Phaed. 69 C. 82E 1 Phot. Bibl. 235 S. 301b, —304b, 20 1 A Bl. 313v a, 33. B Bl. 235v, 29. Ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μεθοδίου καὶ ἐπισκόπου κ. ἐπ. Μ. Β) τοῦ περὶ τῶν γεννητῶν ἐκλογὴ κατὰ σύνοψιν | ΞΕΝΩΝΟΣ Η] vgl. Sokr. KG VI, 13 Μεθόδιος μὲν οὖν . . ἐν τῷ διαλόγῳ ᾧ ἐπέγραψε Ξένωνα 2 μηδὲ Α 313vb 3 τοῦ Ξένωνος < Α 4 ἐκλαμ- βάνοντας Β 11 εὐσέβειαν Β 236 14 παρέλαβον Β 15 τὸν < Α 17 ἀσεβείας Α 314 18 εἰς 2 übergeschrieben Α 19 βάλετε Α. 20 ἡμῶν? Β | τ. χοιρ. ἔμπρ. Α νοουμένου, ἀνάγκη ἡμᾶς λέγειν ὡς οὐδενὶ τῶν ἀπίστων, οὓς ~ ἀπεικάζομεν, ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διδαγμάτων, μαργαριτῶν δίκην τὰς ψυχὰς καταυγαζόντων, ἢ εἰς Χριστὸν πίστις καὶ ἡ τῆς ἀσεβείας ἐλευθερία γεγένηται. βλάσφημον δὲ τοῦτο.
- 1.3 οὐκ ἄρα δεῖ μαργαρίτας μὲν τὰ μυστικώτερα τῶν μαθημάτων ἐκλαμβάνειν ἐνταῦθα, χοίρους δὲ τοὺς ἀσεβεῖς, οὐδὲ τό μὴ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν τῶν χοίρων· εἰς τό »μὴ παραβάλητε τοῖς ἀσεβέσι καὶ ἀπέστοις τὰ μυστικά καὶ τελειοποιὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως διδάγματα« παραλαμβάνειν· ἀλλὰ μαργαρίτας μὲν τὰς ἀρετὰς ἐκδέχεσθαι χρή, αἷς ὥσπερ πολυτίμοις μαργαρίταις ἡ ψυχὴ καθωραΐζεται, μὴ παραβαλεῖν δὲ αὐτοὺς τοῖς χοίροις τουτέστι μὴ

παραβαλεῖν αὐτὰς τὰς ἀρετάς, οἷον ἀγνεῖαν καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν, δὴ μὴ παραβαλεῖν ταῖς μαχλώσαις ἡδοναῖς χοίροις γὰρ εἰκόασιν ἕνα μὴ τὰς ἀρετὰς αὐταὶ καταφαγοῦσαι χοιρώδη βίον καὶ πολυπαθῇ τὴν ψυχὴν βιοτεύειν παρασκευάσωσιν.

1.1 Ὅτι τό μὴ βάλητε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί, μηδὲ τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μαργαρίτας μὲν τοῦ Ξένωνος τὰ μυστικώτερα τῆς θεοσδότου θρησκείας ἐκλαμβάνοντος μαθήματα, χοίρους δὲ τοὺς ἔτι ἀσεβεῖα καὶ ἡδοναῖς παντοίαις δίκην χοίρων ἐν βορβόρῳ καλινδουμένους τούτοις γὰρ εἰρησθαι παρὰ Χριστοῦ ἔλεγε μὴ παραβαλεῖν τὰ θεῖα μαθήματα, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτὰ φέρειν, ἅτε τῇ ἀσεβείᾳ καὶ ταῖς ἀγρίαις ἡδοναῖς προκατισχημένους) ὁ μέγας Μεθόδιός φησιν, Εἰ μαργαρίτας τὰ σεμνοπρεπῆ καὶ θεῖα μαθήματα δεῖ ἔξακούειν, χοίρους δὲ τοὺς ἀσεβεῖα καὶ ἡδοναῖς συζῶντας, οἷς καὶ ἀπόκρυφα τὰ πρὸς εὐσέβειαν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀποστολικά διεγείροντα κηρύγματα δεῖ εἶναι, ὅρα ὡς οὐδένα λέγεις τῶν Χριστιανῶν τοῖς τῶν ἀποστόλων κηρύγμασιν ἐξ ἀσεβείας αὐτῶν τῆς προτέρας ἐπιστρέφει· οὐδὲ γὰρ ἂν πάντως παρέβαλον τὰ κατὰ τὸν Χριστὸν μυστήρια τοῖς δι' ἀπιστίαν χοίροις εἰκόσιν.

1.2 ἢ οὐκ ἅσι τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπίστοις ταῦτα παρεβλήθη παρὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ μαθητῶν καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὥσπερ οὖν καὶ πιστεύοντες ὁμολογοῦμεν, καὶ οὐκέτι δύναται νοεῖσθαι τό »μὴ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων·, ὡς ἐρρήθη· ἢ τούτου ὡς ἐλέκθη 1 vgl. Sokrates KG VI, 13 — 2. 19 Mt. 7, 6 — 3 vgl. Symp. S. 9, 15f. 10, 18f. 37, 10. 118, Bf. De lepra 7, 8 S. 461, 12f — .5 vgl. Plato Phaed. 69 C. 82E 1 Phot. Bibl. 235 S. 301b, —304b, 20 1 A Bl. 313v a, 33. B Bl. 235v, 29. Ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μεθοδίου καὶ ἐπισκόπου κ. ἐπ. Μ. Β) τοῦ περὶ τῶν γεννητῶν ἐκλογὴ κατὰ σύνοψιν | ΞΕΝΩΝΟΣ Η] vgl. Sokr. KG VI, 13 Μεθόδιος μὲν οὖν . . ἐν τῷ διαλόγῳ ᾧ ἐπέγραψε Ξένωνα 2 μηδὲ Α 313vb 3 τοῦ Ξένωνος < Α 4 ἐκλαμ- βάνοντας Β 11 εὐσέβειαν Β 236 14 παρέλαβον Β 15 τὸν < Α 17 ἀσεβείας Α 314 18 εἰς 2 übergeschrieben Α 19 βάλετε Α. 20 ἡμῶν? Β | τ. χοιρ. ἔμπρ. Α νοουμένου, ἀνάγκη ἡμᾶς λέγειν ὡς οὐδενὶ τῶν ἀπίστων, οὓς ~ ἀπεικάζομεν, ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διδαγμάτων, μαργαριτῶν δίκην τὰς ψυχὰς καταυγαζόντων, ἢ εἰς Χριστὸν πίστις καὶ ἡ τῆς ἀσεβείας ἐλευθερία γεγένηται. βλάσφημον δὲ τοῦτο.

1.3 οὐκ ἄρα δεῖ μαργαρίτας μὲν τὰ μυστικώτερα τῶν μαθημάτων ἐκλαμβάνειν ἐνταῦθα, χοίρους δὲ τοὺς ἀσεβεῖς, οὐδὲ τό μὴ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν τῶν χοίρων· εἰς τό »μὴ παραβάλητε τοῖς ἀσεβέσι καὶ ἀπέστοις τὰ μυστικά καὶ τελειοποιὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως διδάγματα« παραλαμβάνειν· ἀλλὰ μαργαρίτας μὲν τὰς ἀρετὰς ἐκδέχεσθαι χρή, αἷς ὥσπερ πολυτίμοις μαργαρίταις ἡ ψυχὴ καθωραΐζεται, μὴ παραβαλεῖν δὲ αὐτοὺς τοῖς χοίροις τουτέστι μὴ παραβαλεῖν αὐτὰς τὰς ἀρετάς, οἷον ἀγνεῖαν καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν, δὴ μὴ παραβαλεῖν ταῖς μαχλώσαις ἡδοναῖς χοίροις γὰρ εἰκόασιν ἕνα μὴ τὰς ἀρετὰς αὐταὶ καταφαγοῦσαι χοιρώδη βίον καὶ πολυπαθῇ τὴν ψυχὴν βιοτεύειν παρασκευάσωσιν.

2.1 Ὅτι ὁ Ὀριγένης ὃν Κένταυρον καλεῖ, ἔλεγε συναΐδιον εἶναι τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ ἀπροσδεεῖ θεῷ τὸ πᾶν. ἔφασκε γάρ, Εἰ οὐκ δημιουργὸς ἄνευ δημιουργημάτων ἢ ποιητὴς ἄνευ ποιημάτων, οὐδὲ παντοκράτωρ ἄνευ τῶν κρατουμένων τὸν γὰρ δημιουργὸν διὰ τὰ δημιουργήματα ἀνάγκη καὶ τὸν ποιητὴν διὰ τὰ ποιήματα καὶ τὸν παντοκράτορα διὰ τὰ κρατούμενα λέγεσθαι), ἀνάγκη ἐξ ἀρχῆς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενῆσθαι, καὶ μὴ εἶναι χρόνον ὅτε οὐκ ἦν ταῦτα. εἰ γὰρ ἦν χρόνος ὅτε οὐκ ἦν τὰ ποιήματα, ἐπεὶ τῶν ποιημάτων μὴ ὄντων οὐδὲ ποιητὴς ἐστίν, ὅρα οἷον ἀσεβὲς ἀκολουθεῖ.

2.2 ἀλλὰ καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ μεταβάλλειν τὸν ἄτρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον συμβή- σεται θεόν. εἰ γὰρ ὕστερον πεποίηκε τὸ πᾶν, πᾶν, δῆλον ἀπὸ τοῦ μὴ ποιεῖν εἰς τὸ ποιεῖν μετέβαλε. τοῦτο δὲ

ἄτοπον μετὰ τῶν προειρημένων. οὐκ ἄρα δυνατόν λέγειν, μὴ εἶναι ἄναρχον καὶ συναΐδιον τῷ θεῷ τὸ πᾶν.

- 2.1 Ὅτι ὁ Ὀριγένης ὃν Κένταυρον καλεῖ, ἔλεγε συναΐδιον εἶναι τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ ἀπροσδεῖ θεῷ τὸ πᾶν. ἔφασκε γάρ, Εἰ οὐκ δημιουργὸς ἄνευ δημιουργημάτων ἢ ποιητὴς ἄνευ ποιημάτων, οὐδὲ παντοκράτωρ ἄνευ τῶν κρατουμένων τὸν γὰρ δημιουργὸν διὰ τὰ δημιουργήματα ἀνάγκη καὶ τὸν ποιητὴν διὰ τὰ ποιήματα καὶ τὸν παντοκράτορα διὰ τὰ κρατούμενα λέγεσθαι), ἀνάγκη ἐξ ἀρχῆς αὐτὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ γεγενῆσθαι, καὶ μὴ εἶναι χρόνον ὅτε οὐκ ἦν ταῦτα. εἰ γὰρ ἦν χρόνος ὅτε οὐκ ἦν τὰ ποιήματα, ἐπεὶ τῶν ποιημάτων μὴ ὄντων οὐδὲ ποιητὴς ἐστίν, ὅρα οἶον ἀσεβὲς ἀκολουθεῖ.
- 2.2 ἀλλὰ καὶ ἀλλοιοῦσθαι καὶ μεταβάλλειν τὸν ἄτρεπτον καὶ ἀναλλοίωτον συμβή-σεται θεόν. εἰ γὰρ ὕστερον πεποίηκε τὸ πᾶν, πᾶν, δῆλον ἀπὸ τοῦ μὴ ποιεῖν εἰς τὸ ποιεῖν μετέβαλε. τοῦτο δὲ ἄτοπον μετὰ τῶν προειρημένων. οὐκ ἄρα δυνατόν λέγειν, μὴ εἶναι ἄναρχον καὶ συναΐδιον τῷ θεῷ τὸ πᾶν.
- 3.2 Πρὸς ὃν φησι δι' ἑτέρου προσώπου ὁ ἅγιος ἐρωτῶν, γε σοφίας καὶ δόξης καὶ συλλήβδην πάσης ἀρετῆς ἀρχὴν καὶ οὐσιωδῶς, ἀλλὰ μὴ ἐπικτήτως ἡγῇ τὸν θεόν; .
- 3.2 Ὁ δέ, Ναί.
- 3.4 Τί δὲ πρὸς τούτοις; οὐχὶ τέλειος πάντῃ δι' ἑαυτὸν καὶ ἀπροσδεής; .
- 3.4 Ἀληθῆ.
- 3.5 Ἀμήχανον γὰρ τὸ ἀπροσδεὲς δι' ἕτερον εἶναί τι ἀπροσδεές; Ἀμήχανον.
- 3.7 Πᾶν γὰρ τὸ δι' ἕτερον πλήρες ὃν καὶ ἀτελὲς λεκτέον; .
- 3.7 Ἀνάγκη.
- 3.9 Τὸ γὰρ αὐτὸ δι' ἑαυτὸ ἑαυτοῦ πλήρωμα ὃν καὶ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ μένον, τέλειον εἶναι τοῦτο μόνον δοξαστέον; .
- 3.9 Ἀληθέστατα λέγεις.
- 3.11 Τὸ δὲ μήτε αὐτὸ δι' ἑαυτὸ μήτε αὐτὸ ἑαυτοῦ πλήρωμα ὃν φαίης ἂν ἀπροσδεής; .
- 3.11 Οὐδαμῶς.
- 3.12 Οὐκ ἄρα ὁ θεὸς τέλειος διὰ τι νομισθήσεται · ὃ γὰρ διὰ τι τέλειόν ἐστιν, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀτελὲς ἀνάγκη τυγχάνειν.
- 3.13 Ἀνάγκη.
- 3.15 Οὐκοῦν καὶ ὁ θεὸς αὐτὸς δι' ἑαυτὸν τέλειος, ἀλλ' οὐ δέ ἕτερον λογισθήσεται; .
- 3.15 Ὅρθότατα.
- 3.17 Ἕτερον θεὸς κόσμου, καὶ ἕτερον κόσμος θεοῦ; .
- 3.17 Παντελῶς.
- 3.19 Οὐκ ἄρα τέλειον φατέον καὶ δημιουργὸν καὶ παντοκράτορα διὰ κόσμον τὸν θεόν; .
- 3.19 Οὔ.
- 3.20 Ὅπως δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ μὴ διὰ κόσμον, καὶ ταῦτα τρεπτόν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τέλειος εὐρίσκοιτο.
- 3.21 Προσηκόντως.
- 3.22 Τί δέ; τὸν πλούσιον διὰ τὸν πλοῦτον λεκτέον πλούσιον; Ὅρθῶς.
- 3.24 Καὶ τὸν σοφὸν κατὰ μετοχὴν τῆς οὐσιώδους σοφίας, οὐκ αὐτὸν σοφίαν ὄντα, σοφὸν προσαγορευτέον; .

- 3.24 Ναί.
- 3.26 Τί δέ; καὶ τὸν θεόν, ἕτερον ὄντα κόσμου, διὰ κόσμον ταύτη πλούσιον καὶ εὐεργέτην καὶ δημιουργὸν κλητέον; .
- 3.26 Ὑπαγε, οὐδαμῶς.
- 3.28 Οὐκοῦν αὐτὸς ἑαυτοῦ πλοῦτος καὶ δι' ἑαυτὸν πλούσιος καὶ δωατὸς τυγχάνει; .
- 3.28 Ἐοικεν.
- 3.30 Ἦν ἄρα καὶ πρὸ κόσμου πάντη ἀπροσδεὴς ὢν καὶ πατήρ καὶ παντοκράτωρ καὶ δημιουργός, ὅπως αὐτὸς δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ μὴ ἑτερον ταυτα ἦ; .
- 3.30 Ἀνάγκη.
- 3.31 Εἰ γὰρ διὰ κόσμον καὶ οὐχὶ δι' ἑαυτόν, ἕτερος ὢν κόσμου, παντοκράτωρ τοκράτωρ γνωρίζοιτο συγγνώμη ὁ θεὸς ἀναγκάζομαι γὰρ τοῦτο εἰπεῖν), αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀτελής ἔσται καὶ προσδεὴς τούτων, ἃ παντοκράτωρ καὶ δημιουργός ἐστιν.
- 3.32 Ὑπερφυῶς.
- 3.33 Οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον ταύτην τὴν ὀλέθριον ἀμαρτίαν τῶν λεγόντων παντοκράτορα εἶναι καὶ δημιουργὸν διὰ τὰ κρατούμενα καὶ δημιουργούμενα τρεπτά, ἀλλ' οὐ δι' ἑαυτὸν εἶναι τὸν θεόν.
- 3.2 Πρὸς ὃν φησι δι' ἐτέρου προσώπου ὁ ἅγιος ἐρωτῶν, γε σοφίας καὶ δόξης καὶ συλλήβδην πάσης ἀρετῆς ἀρχὴν καὶ οὐσιωδῶς, ἀλλὰ μὴ ἐπικτήτως ἡγῇ τὸν θεόν; .
- 3.3 Τὸ δὲ μήτε αὐτὸ δι' ἑαυτὸ μήτε αὐτὸ ἑαυτοῦ πλήρωμα ὃν φαίης ἂν ἀπροσδεής; .
- 3.4 Οὐκοῦν καὶ ὁ θεὸς αὐτὸς δι' ἑαυτὸν τέλειος, ἀλλ' οὐ δέ ἕτερον λογισθήσεται; .
- 3.4 Τί δέ; τὸν πλούσιον διὰ τὸν πλοῦτον λεκτέον πλούσιον; Ὁρθῶς.
- 3.6 Ἦν ἄρα καὶ πρὸ κόσμου πάντη ἀπροσδεὴς ὢν καὶ πατήρ καὶ παντοκράτωρ καὶ δημιουργός, ὅπως αὐτὸς δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ μὴ ἑτερον ταυτα ἦ; .
- 3.6 Εἰ γὰρ διὰ κόσμον καὶ οὐχὶ δι' ἑαυτόν, ἕτερος ὢν κόσμου, παντοκράτωρ τοκράτωρ γνωρίζοιτο συγγνώμη ὁ θεὸς ἀναγκάζομαι γὰρ τοῦτο εἰπεῖν), αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀτελής ἔσται καὶ προσδεὴς τούτων, ἃ παντοκράτωρ καὶ δημιουργός ἐστιν.
- 4.2 Ὅρα δὲ καὶ ὧδε. εἰ ὕστερον, ἔφης, πεποιήται ὁ κόσμος, πρότερον ὢν, μεταβάλλειν ἀνάγκη τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτον θεόν; .
- 4.2 τὸν γὰρ ποιοῦντα πρότερον μηδέν, ὕστερον δέ, ἀπὸ τοῦ μὴ ποιεῖν εἰς τὸ Ποιεῖν μεταβάλλειν καὶ ἀλλοιοῦσθαι ἀνάγκη.
- 4.3 Ἦλεγον γάρ.
- 4.5 Πέπαυται δὲ τοῦ ποιεῖν ποτε τὸν κόσμον ὁ θεός, ἢ οὐ; .
- 4.5 Πέπαυται.
- 4.6 Οὐπω γὰρ ἦν τετελειωμένος ἄν.
- 4.7 Ἀληθές.
- 4.9 Εἰ οὖν τὸ ποιεῖν ἐκ τοῦ μὴ ποιεῖν ἀλλοίωσιν τοῦ θεοῦ καταψηφίζεται, οὐχὶ καὶ τὸ μὴ ποιεῖν ἐκ τοῦ ποιεῖν; .
- 4.9 Ἀνάγκη.
- 4.11 Ἥλλοιωσθαι δὲ αὐτὸν φαίης μὴ ποιοῦντα σήμερον παρ' ὃ ὅτε ἐποίει; .
- 4.11 Οὐδαμῶς.
- 4.12

Οὐδ' ἄρα ὅτ' ἐποίει τὸν κόσμον, ἡλλοιῶσθαι αὐτὸν ἀνάγκη παρ ὃ ἦν ὅτε οὐκ ἐποίει· καὶ οὔτε ἀνάγκη συνυπάρχειν αὐτῷ τὸ πᾶν δεῖν λέγειν διὰ τὸ μὴ ἀναγκάζεσθαι λέγειν ἡλλοιῶσθαι, οὔτε συναΐδιον δι' αὐτὸ τοῦτο.

- 4.2 Ὅρα δὲ καὶ ὧδε. εἰ ὕστερον, ἔφης, πεποίηται ὁ κόσμος, πρότερον ὦν, μεταβάλλειν ἀνάγκη τὸν ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτον θεόν·.
- 5.1 Εἰ οὖν τὸ ποιεῖν ἐκ τοῦ μὴ ποιεῖν ἀλλοίωσιν τοῦ θεοῦ καταψηφίζεται, οὐχὶ καὶ τὸ μὴ ποιεῖν ἐκ τοῦ ποιεῖν;.
- 5.2 Καί μοι φαθὶ καὶ ὧδε. γεννητὸν τὸ μὴ γενέσεως ἔχον ἀρχὴν φαίης ἄν;.
- 5.2 Οὐ δῆτα· εἰ γὰρ μὴ ὑποπίπτει γενέσεως ἀρχῇ, ἐξ ἀνάγκης ἀγέννητόν ἐστιν.
- 5.4 Εἰ δὲ γέγονεν, ὑπὸ αἰτίου τινὸς δίδως αὐτὸ γεγονέναι· πάντη γὰρ ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν ἔχειν;.
- 5.4 Ἀδύνατον.
- 5.6 Κόσμον δὴ οὔν, καὶ ὅσα ἐν αὐτῷ μῶν ἄλλου τινὸς ἢ θεοῦ δημιουργοῦντος φήσομεν γεγονέναι ὕστερον, πρότερον οὐκ ὄντα;.
- 5.6 Δῆλον ὅτι θεοῦ.
- 5.8 Ἀδύνατον γὰρ τὸ γενέσεως ἀρχῇ περιορισθὲν συναπέραντον εἶναι τῷ ἀπεράντῳ;.
- 5.8 Ἀδύνατον.
- 5.2 Καί μοι φαθὶ καὶ ὧδε. γεννητὸν τὸ μὴ γενέσεως ἔχον ἀρχὴν φαίης ἄν;.
- 6.1 Κόσμον δὴ οὔν, καὶ ὅσα ἐν αὐτῷ μῶν ἄλλου τινὸς ἢ θεοῦ δημιουργοῦντος φήσομεν γεγονέναι ὕστερον, πρότερον οὐκ ὄντα;.
- 6.2 Πάλιν δὴ οὔν, ὦ Κένταυρε, ἐξ ἀρχῆς διαλεγώμεθα. θεία ἐπιστήμη τὰ ὄντα φατὲ γεγονέναι, ἢ οὔ;.
- 6.2 Ὡ βάλε, λέξουσιν, οὐδαμῶς.
- 6.4 Ἀλλ' ἀπὸ τῶν στοικείων ἢ ὕλης ἢ στηριγμάτων, ἢ ὅπως ταῦτα βούλεσθε ὀνομάζειν οὐδὲν γὰρ διαφέρει· τούτων ἀγενήτως προϋφεστηκότων καὶ πλημμελῶς φερομένων ὁ θεὸς διακρίνας τὰ πάντα, ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος ἀπὸ πολλῶν χρωμάτων μίαν τεχνησάμενος ἰδέαν;.
- 6.4 Οὐδὲ τοῦτο. πάντως γὰρ ἀποφεύξονται ὁμολογῆσαι καθ' ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῆς διακρίσεως καὶ τῆς μεταμορφώσεως τὴν ὕλην συγχωροῦντες ἀρχὴν ἐσχηκυῖαν, ἀναγκασθῶσι τῷ λόγῳ κατὰ πάντα τὸν θεὸν ἡρκεθαι τοῦ διοικεῖν λέγειν καὶ κατακοσμεῖν τὴν πρότερον ἄμορφον οὔσαν ὕλην.
- 6.2 Πάλιν δὴ οὔν, ὦ Κένταυρε, ἐξ ἀρχῆς διαλεγώμεθα. θεία ἐπιστήμη τὰ ὄντα φατὲ γεγονέναι, ἢ οὔ;.
- 6.2 Οὐδὲ τοῦτο. πάντως γὰρ ἀποφεύξονται ὁμολογῆσαι καθ' ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῆς διακρίσεως καὶ τῆς μεταμορφώσεως τὴν ὕλην συγχωροῦντες ἀρχὴν ἐσχηκυῖαν, ἀναγκασθῶσι τῷ λόγῳ κατὰ πάντα τὸν θεὸν ἡρκεθαι τοῦ διοικεῖν λέγειν καὶ κατακοσμεῖν τὴν πρότερον ἄμορφον οὔσαν ὕλην.
- 7.1 φέρε γάρ, ἐπειδὴ σὺν τῷ θεῷ φάναι) ἐνταῦθα τοῦ λόγου γεγόναμεν, ἦτω τις ἀνδριάς, ἐστὼς ἐπὶ βάσεως, καλός· οὔ οἱ θεώμενοι τὴν εὐρυθμον καλλονὴν διαφερέσθωσαν πρὸς ἀλλήλους, πῇ μὲν γεννητόν, πῇ δὲ καὶ ἀγέννητον πειρώμενοι λέγειν.
- 7.2 ἐροίμην γὰρ σφᾶς, Δι' ἣν αἰτίαν ἀγέννητον αὐτόν φατε; πότερον διὰ τὸν τεχνίτην, ὅπως μηδαμῶς ἀργήσας τῆς δημιουργίας νομίζοιτο, ἢ δι' ἑαυτόν; ἂν μὲν γὰρ διὰ τὸν τεχνίτην, πῶς ἀγέννητος ὦν πρὸς τοῦ τεχνίτου δημιουργεῖται; εἰ γὰρ ὅλως ἐν ἐνδείᾳ τῆς τέχνης καθέστηκε

χαλκουρούμενος πρὸς τὸ σχεῖν ὅποιον ὁ δημιουργὸς ἐθέλοι κατακτῆρα, ποίῳ τρόπῳ ἀγέννητος ἔσται πάσχων τε καὶ δρώμενος; εἰ δὲ αὖ δι' ἑαυτὸν τέλειος καὶ ἀγέννητος λέγοιτο μὴ δεῖσθαι τῆς τέχνης ὁ 13 vgl. De autex. 6, 2 S. 159, 12f. Plato Tim. 30 A — 14 Symp. S. 15, 17. Plato Tim. 28f — 19 vgl. De autex. 62, 2 S. 159, 14f — 26 vgl. 7, 5 S. 498, 18 2 μῶν < A 3 πρῶτον B 4 Δῆλον] B 237 8 διαλεγόμεθα A B 10 πάλιν 2. Hd. A, βάλῃ 1. Hd. A u. B 11 ἀπὸ A 315 r b 12 ἀγεννήτως B 13 f ἐτεχνήσατο B 17 διακρ.] μετακρίσεως AB 21 τῷ < A 22 καλλός w. e. sch. B 23 ἐρρυθμίον B 24 λέγειν πειρ. B 27 ἀγέννητος B 28 καθέστηκε A ν 30 ἔσται] ἄν A 31 τῆς < A ἀνδριάς, κατὰ τὸ ὀλέθριον δόγμα, ἀνάγκη αὐτοματισμὸν ὁμολογεῖν.

7.3 εἰ δ' οὐδὲ τοῦτον ἴσως ἐθελήσαντες προσήκασθαι τὸν λόγον πικρότερον ἀποκρinoῦνται, τὸ μὲν βρέτας ἀγέννητον οὐκ εἶναι λέγοντες, γενητὸν δὲ εἶναι ἀεὶ γενέσεως ἀρχὴν οὐκ ἔχον, ὅπως ἀνάρχως λέγοιτο κρατεῖν τοῦ τεχνάσματος ὁ τεχνίτης, Οὐκοῦν, ὦ οὔτοι, λέξομεν αὐτοῖς, εἰ μὴ χρόνος μῆτε αἰὼν εὐρίσκοιτο ἐπάνω, ὅτε οὐκ ἦν τέλειος ὁ ἀνδριάς, τί παρέσχεν αὐτῷ ὁ τεχνίτας ἢ τί ἐνήργησεν εἰς αὐτόν, φατέ.

7.4 εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς ἀνενδεὴς ὢν καὶ οὐκ ἔχων ἀρχὴν γενέσεως τυγχάνει, ταύτη μάλλον καθ' ὑμᾶς ὁ δημιουργὸς οὐδέποτε δημιουργήσας δημιουργῶν εὐρεθήσεται, καὶ πάλιν εἰς αὐτὸ ἔοικεν ὁ λόγος περιδεδραμηκέναι, αὐτοματισμὸν ὁμολογεῖν. ἐὰν γὰρ κἂν τὸ ἀκαριαίτατον > ἀνδριάντα κινήσαι ὁ δημιουργὸς λεχθῇ, ἀρχὴ ὑποπεσεῖται, καθ' ἣν πρότερον αὐτὸν ἄκοσμον καὶ ἀκίνητον ὄντα ἥρξατο κινεῖν καὶ κοσμεῖν. οὐκ οὐκ καὶ ἦν καὶ ἔσται διηνεκῶς ὁ αὐτὸς ἀεὶ κόσμος· ἀπεικαστέον γὰρ τῷ μὲν θεῷ τὸν τεχνίτην, τὸν δὲ ἀνδριάντα τῷ κόσμῳ.

7.5 πῇ δὴ οὖν, ὦ ἡλίθιοι, οἴεσθε τὴν κτίσιν συναπέραντον οὖσαν τῷ δημιουργῷ μὴ δεῖσθαι τοῦ δημιουργοῦ; τὸ γὰρ συναπέραντον, μηδαμῶς ἀρχὴν γενέσεως ἔχον, καὶ συναγέννητον καὶ ἰσοδύναμον ἀνάγκη τυγχάνειν. τὸ δὲ ἀγέννητον, αὐτοτελὲς καὶ ἄτρεπτον φανθέν, καὶ ἀπροσδεὲς καὶ ἄφθορον ἔσται· καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐκέτι ὁ κόσμος τρεπτός καθ' ὑμᾶς.

7.1 φέρε γάρ, ἐπειδὴ σὺν τῷ θεῷ φάναι) ἐνταῦθα τοῦ λόγου γεγόναμεν, ἦτω τις ἀνδριάς, ἐστὼς ἐπὶ βάσεως, καλός· οὐ οἱ θεώμενοι τὴν εὐρυθμον καλλονὴν διαφερέσθωσαν πρὸς ἀλλήλους, πῇ μὲν γενητόν, πῇ δὲ καὶ ἀγέννητον πειρώμενοι λέγειν.

7.2 ἐροίμην γὰρ σφᾶς, Δι' ἣν αἰτίαν ἀγέννητον αὐτόν φατε; πότερον διὰ τὸν τεχνίτην, ὅπως μηδαμῶς ἀργήσας τῆς δημιουργίας νομίζοιτο, ἢ δι' ἑαυτόν; ἂν μὲν γὰρ διὰ τὸν τεχνίτην, πῶς ἀγέννητος ὢν πρὸς τοῦ τεχνίτου δημιουργεῖται; εἰ γὰρ ὅλως ἐν ἐνδείᾳ τῆς τέχνης καθέστηκε χαλκουρούμενος πρὸς τὸ σχεῖν ὅποιον ὁ δημιουργὸς ἐθέλοι κατακτῆρα, ποίῳ τρόπῳ ἀγέννητος ἔσται πάσχων τε καὶ δρώμενος; εἰ δὲ αὖ δι' ἑαυτὸν τέλειος καὶ ἀγέννητος λέγοιτο μὴ δεῖσθαι τῆς τέχνης ὁ 13 vgl. De autex. 6, 2 S. 159, 12f. Plato Tim. 30 A — 14 Symp. S. 15, 17. Plato Tim. 28f — 19 vgl. De autex. 62, 2 S. 159, 14f — 26 vgl. 7, 5 S. 498, 18 2 μῶν < A 3 πρῶτον B 4 Δῆλον] B 237 8 διαλεγόμεθα A B 10 πάλιν 2. Hd. A, βάλῃ 1. Hd. A u. B 11 ἀπὸ A 315 r b 12 ἀγεννήτως B 13 f ἐτεχνήσατο B 17 διακρ.] μετακρίσεως AB 21 τῷ < A 22 καλλός w. e. sch. B 23 ἐρρυθμίον B 24 λέγειν πειρ. B 27 ἀγέννητος B 28 καθέστηκε A ν 30 ἔσται] ἄν A 31 τῆς < A ἀνδριάς, κατὰ τὸ ὀλέθριον δόγμα, ἀνάγκη αὐτοματισμὸν ὁμολογεῖν.

7.3 εἰ δ' οὐδὲ τοῦτον ἴσως ἐθελήσαντες προσήκασθαι τὸν λόγον πικρότερον ἀποκρinoῦνται, τὸ μὲν βρέτας ἀγέννητον οὐκ εἶναι λέγοντες, γενητὸν δὲ εἶναι ἀεὶ γενέσεως ἀρχὴν οὐκ ἔχον, ὅπως ἀνάρχως λέγοιτο κρατεῖν τοῦ τεχνάσματος ὁ τεχνίτης, Οὐκοῦν, ὦ οὔτοι, λέξομεν αὐτοῖς, εἰ μὴ χρόνος μῆτε αἰὼν εὐρίσκοιτο ἐπάνω, ὅτε οὐκ ἦν τέλειος ὁ ἀνδριάς, τί παρέσχεν αὐτῷ ὁ τεχνίτας ἢ τί ἐνήργησεν εἰς αὐτόν, φατέ.

7.4 εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς ἀνενδεὴς ὢν καὶ οὐκ ἔχων ἀρχὴν γενέσεως τυγχάνει, ταύτη μάλλον καθ' ὑμᾶς ὁ δημιουργὸς οὐδέποτε δημιουργήσας δημιουργῶν εὐρεθήσεται, καὶ πάλιν εἰς αὐτὸ ἔοικεν ὁ

λόγος περιδεδραμηκέναι, αὐτοματισμὸν ὁμολογεῖν. ἐὰν γὰρ κἄν τὸ ἀκαριαίτατον > ἀνδριάντα κινήσαι ὁ δημιουργὸς λεχθῇ, ἀρχὴ ὑποπεσεῖται, καθ' ἣν πρότερον αὐτὸν ἄκοσμον καὶ ἀκίνητον ὄντα ἤρξατο κινεῖν καὶ κοσμεῖν. οὐκ οὖν καὶ ἦν καὶ ἔσται διηνεκῶς ὁ αὐτὸς αἰεὶ κόσμος· ἀπεικαστέον γὰρ τῷ μὲν θεῷ τὸν τεχνίτην, τὸν δὲ ἀνδριάντα τῷ κόσμῳ.

7.5 πῇ δὴ οὖν, ὡς ἡλίθιοι, οἴεσθε τὴν κτίσιν συναπέραντον οὖσαν τῷ δημιουργῷ μὴ δεῖσθαι τοῦ δημιουργοῦ; τὸ γὰρ συναπέραντον, μηδαμῶς ἀρχὴν γενέσεως ἔχον, καὶ συναγένγτον καὶ ἰσοδύναμον ἀνάγκῃ τυγχάνειν. τὸ δὲ ἀγέννητον, αὐτοτελὲς καὶ ἄτρεπτον φανθέν, καὶ ἀπροσδεὲς καὶ ἄφθορον ἔσται· καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, οὐκέτι ὁ κόσμος τρεπτὸς καθ' ὑμᾶς.

8.1 Ὅτι ἐκκλησία παρὰ τὸ ἐκκεκλικέναι τὰς ἡδονὰς λέγεσθαί φησιν.

8.1 Ὅτι ἐκκλησία παρὰ τὸ ἐκκεκλικέναι τὰς ἡδονὰς λέγεσθαί φησιν.

9.1 Ὅτι φησὶν ὁ ἅγιος, Δύο δὲ δυνάμεις ἐν τοῖς προωμολογημένοις ἔφαμεν εἶναι ποιητικάς, τὴν ἐξ οὐκ ὄντων γυμνῷ τῷ βουλήματι χωρὶς μελλησμοῦ ἅμα τῷ θελῆσαι αὐτουργοῦσαν ὃ βούλεται ποιεῖν· τυγχάνει δὲ ὁ πατήρ· θατέραν δὲ κατακοσμοῦσαν καὶ ποικίλλουσιν κατὰ μίμησιν τῆς προτέρας τὰ ἤδη γεγονότα· ἔστι δὲ ὁ υἱός, ἡ πανταδύναμος καὶ κραταιὰ χεὶρ τοῦ πατρός, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ποιῆσαι ὕλην ἐξ οὐκ ὄντων κατακοσμεῖ.

9.1 Ὅτι φησὶν ὁ ἅγιος, Δύο δὲ δυνάμεις ἐν τοῖς προωμολογημένοις ἔφαμεν εἶναι ποιητικάς, τὴν ἐξ οὐκ ὄντων γυμνῷ τῷ βουλήματι χωρὶς μελλησμοῦ ἅμα τῷ θελῆσαι αὐτουργοῦσαν ὃ βούλεται ποιεῖν· τυγχάνει δὲ ὁ πατήρ· θατέραν δὲ κατακοσμοῦσαν καὶ ποικίλλουσιν κατὰ μίμησιν τῆς προτέρας τὰ ἤδη γεγονότα· ἔστι δὲ ὁ υἱός, ἡ πανταδύναμος καὶ κραταιὰ χεὶρ τοῦ πατρός, ἐν ᾗ μετὰ τὸ ποιῆσαι ὕλην ἐξ οὐκ ὄντων κατακοσμεῖ.

10.1 Ὅτι τὸ Ἰὼβ βιβλίον Μωσέως εἶναι ὁ ἅγιός φησιν.

10.1 Ὅτι τὸ Ἰὼβ βιβλίον Μωσέως εἶναι ὁ ἅγιός φησιν.

11.1 Ὅτι περὶ τοῦ »ἐν ἀρχῇ ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν« 16 vgl. 7, 2 S. 497, 26 — 24 vgl. Symp. S. 19, 8 — 29 vgl. De res. I, 46, 2 S. 296, 2f. Iren. Adv. haer. III, 21, 10. V, 5, 2. 6, 1. Hippol. In Dan. IE, 14, 6. II, 33, 4 — 32 Gen. 1, 1 2 εἰ δ' Ausg.: ἢ A B 4. 18 ἔχον w. e. seh. corr. aus ἔχων A 5 ὦ < A | λέξωμεν B 9 ἡμᾶς A 11 τὸν A 12 τὸν < AB | κινήσας AB 15 ἀπεικ. A v b 16 δὴ] δὲ A 20 ἔσται] ἂν A 24 δὲ < A, aber e. Lücke 25 ποιητικῆς A 26 μελλησμοῦ B ὃ B 237v φησὶν, Ἀρχὴν δὲ αὐτὴν τὴν σοφίαν λέγων τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι. λέγεται γὰρ παρὰ τινι τῶν ἐκ τοῦ θείου χοροῦ λέγουσα περὶ αὐτῆς τὸν τρόπον τοῦτον κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με.

11.2 ἦν γὰρ ἀκόλουθον καὶ πρεπωδέστερον πάντα ἃ εἰς γένεσιν ἦλθον εἶναι ταύτης νεώτερα, ἐπεὶ καὶ δι' αὐτῆς γεγόνασιν. ἐπίστησον γὰρ εἰ μὴ καὶ τό »ἐν ἀρχῇ ἦν λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν· κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν «καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν», εἰ μὴ τοῦτοις ὁμαρτεῖ.

11.3 τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν, ἀφ' ἧς ἀνεβλάστησεν ὁ ὀρθότατος λόγος, τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν ὅλων φατέον, ἐν ᾧ ἦν· τῷ δὲ οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· τὸ ἐξουσιαστικὸν τοῦ λόγου, ὃ εἶχε παρὰ τῷ πατρὶ καὶ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἰς γένεσιν παρελθεῖν, ἔοικε σημαίνειν, τὴν τὴν ἀρχὴν εἰπών. οὐκοῦν ἀρχὴ μετὰ τὴν ἰδίαν ἀναρχον ἀρχὴν, τὸν πατέρα, αὐτὸς τῶν ἄλλων γίνεται, δι' ἧς ἅπαντα δημιουργεῖται.

11.1 Ὅτι περὶ τοῦ »ἐν ἀρχῇ ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν« 16 vgl. 7, 2 S. 497, 26 — 24 vgl. Symp. S. 19, 8 — 29 vgl. De res. I, 46, 2 S. 296, 2f. Iren. Adv. haer. III, 21, 10. V, 5, 2. 6, 1. Hippol. In Dan. IE, 14, 6. II, 33, 4 — 32 Gen. 1, 1 2 εἰ δ' Ausg.: ἢ A B 4. 18 ἔχον w. e. seh. corr. aus ἔχων A 5 ὦ < A | λέξωμεν B 9 ἡμᾶς A 11 τὸν A 12 τὸν < AB | κινήσας AB 15 ἀπεικ. A v b 16 δὴ] δὲ A 20 ἔσται]

ἀν A 24 δὲ < A, aber e. Lücke 25 ποιητικῆς A 26 μελησμοῦ B ὁ B 237ν φησίν, Ἀρχὴν δὲ αὐτὴν τὴν σοφίαν λέγων τις οὐκ ἀν ἁμάρτοι. λέγεται γὰρ παρὰ τινι τῶν ἐκ τοῦ θείου χοροῦ λέγουσα περὶ αὐτῆς τὸν τρόπον τοῦτον κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με».

11.2 ἦν γὰρ ἀκόλουθον καὶ πρεπωδέστερον πάντα ἃ εἰς γένεσιν ἦλθον εἶναι ταύτης νεώτερα, ἐπεὶ καὶ δι αὐτῆς γεγόνασιν. ἐπίστησον γὰρ εἰ μὴ καὶ τό »ἐν ἀρχῇ ἦν λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν« κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν »καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν«, εἰ μὴ τοῦτοις ὁμαρτεῖ.

11.3 τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν, ἀφ' ἧς ἀνεβλάστησεν ὁ ὀρθότατος λόγος, τὸν πατέρα καὶ ποιητὴν τῶν ὅλων φατέον, ἐν ᾧ ἦν· τῷ δὲ οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· τὸ ἐξουσιαστικὸν τοῦ λόγου, ὃ εἶχε παρὰ τῷ πατρὶ καὶ πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἰς γένεσιν παρελθεῖν, ἔοικε σημαίνειν, τὴν τὴν ἀρχὴν εἰπών. οὐκοῦν ἀρχὴ μετὰ τὴν ἰδίαν ἀναρχον ἀρχὴν, τὸν πατέρα, αὐτὸς τῶν ἄλλων γίνεται, δι ἧς ἅπαντα δημιουργεῖται.

12.1 Ὅτι Ὡριγένης μετὰ τὸ πολλὰ μυθήσασθαι περὶ τῆς τοῦ παντὸς ἀϊδιότητος ἐπάγει καὶ τοῦτο, Οὔτε οὖν ἀπὸ Ἀδάμ, ὥς φασί τινες, πρότερον οὐκ ὦν ὁ ἄνθρωπος τότε πρῶτως πλασθεὶς εἰς κόσμον παρῆλθεν, οὔτε αὖ κόσμος πρὸ ἑξ ἡμερῶν τῆς τοῦ Ἀδάμ γενέσεως ἤρξατο δημιουργεῖσθαι.

12.3 εἰ δὲ φιλοφρονοῖτο διαφέρεισθαι πρὸς ταῦτά τις, πρότερον φρασάτω εἰ μὴ εὐαρίθμητος ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατὰ τὴν Μωσέως βίβλον τοῖς οὕτως αὐτὴν ἐκλαμβανομένοις ὁ χρόνος ἔσται, τῆς προφητικῆς καὶ ἐνθάδε βοώσης φωνῆς »ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὥς ἡμέρα ἢ χθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί«. χιλίων γὰρ ἑτῶν περιοριζομένων εἰς μίαν ἡμέραν ἐν ὀφθαλμοῖς θεοῦ, ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως μέχρι καταπαύσεως . . μέχρις ἡμῶν, ὥς οἱ περὶ ἑξ ἡμέραι συμπεραιοῦνται (ἑξακισχιλιοστὸν .

12.3 ἑξ ἡμέραι συμπεραιοῦνται (ἑξακισχιλιοστὸν ἄρ' ἔτος φασὶν ἀπὸ Ἀδάμ εἰς δεῦρο συντείνειν· τῇ γὰρ ἑβδομάδι τῷ ἑπτακισχιλιοστῷ ἔτει κρίσιν ἀφίξεσθαί φασιν). οὐκοῦν αἱ πᾶσαι ἡμέραι δέκα καὶ τρεῖς ἀφ' ἡμῶν ἕως εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ, ἐν ᾗ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετροῦνται. ὦν ὁ θεὸς 3 Spr. Sal. S, 22 — e. 11 Joh. 1, 1 — 10 vgl. S. 415, 13. 474, 5. Plato Tim. 28 C — 12 vgl. Joh. 17, 5 — 24 Psal. 89, 2. 4 — 27 Gen. 2, 2 — 30 vgl. Barn. 15, 4 1 τὴν] καὶ A 2 αὐτῆς AB 3 κύριος A 316 | ὁδὸν B 9 ἁμάρτοι A 10 τὸ δὲ B 11 ἦν Kl | μέχρι B ἀνώτερον κατὰ τὴν σφῶν αὐτῶν ἄνοιαν οὐδὲν οὐδαμῶς ἐγεγύμνωτο τοῦ πατὴρ καὶ παντοκράτωρ εἶναι. εἰ δὲ καὶ τρισκαίδεκά εἰσιν ἡμέραι ἐν ὀφθαλμοῖς θεοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου, πῶς φησιν ἢ ἐν τῷ Σειράχ σοφία »ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;« Ταῦτά φησιν ὁ Ὡριγένης σπουδάζων, καὶ ὅρα οἷα παίζει.

12.1 Ὅτι Ὡριγένης μετὰ τὸ πολλὰ μυθήσασθαι περὶ τῆς τοῦ παντὸς ἀϊδιότητος ἐπάγει καὶ τοῦτο, Οὔτε οὖν ἀπὸ Ἀδάμ, ὥς φασί τινες, πρότερον οὐκ ὦν ὁ ἄνθρωπος τότε πρῶτως πλασθεὶς εἰς κόσμον παρῆλθεν, οὔτε αὖ κόσμος πρὸ ἑξ ἡμερῶν τῆς τοῦ Ἀδάμ γενέσεως ἤρξατο δημιουργεῖσθαι.

12.3 εἰ δὲ φιλοφρονοῖτο διαφέρεισθαι πρὸς ταῦτά τις, πρότερον φρασάτω εἰ μὴ εὐαρίθμητος ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατὰ τὴν Μωσέως βίβλον τοῖς οὕτως αὐτὴν ἐκλαμβανομένοις ὁ χρόνος ἔσται, τῆς προφητικῆς καὶ ἐνθάδε βοώσης φωνῆς »ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὥς ἡμέρα ἢ χθὲς, ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί«. χιλίων γὰρ ἑτῶν περιοριζομένων εἰς μίαν ἡμέραν ἐν ὀφθαλμοῖς θεοῦ, ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως μέχρι καταπαύσεως . . μέχρις ἡμῶν, ὥς οἱ περὶ ἑξ ἡμέραι συμπεραιοῦνται (ἑξακισχιλιοστὸν .

12.3

Ἐξ ἡμέραι συμπεραιοῦνται (ἑξακισχιλιοστὸν ἄρ' ἔτος φασὶν ἀπὸ Ἀδὰμ εἰς δεῦρο συντείνειν· τῇ γὰρ ἑβδομάδι τῷ ἑπτακισχιλιοστῷ ἔτει κρίσιν ἀφίξεσθαί φασιν). οὐκοῦν αἱ πᾶσαι ἡμέραι δέκα καὶ τρεῖς ἀφ' ἡμῶν ἕως εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ, ἐν ᾗ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, μετροῦνται. ὧν ὁ θεὸς 3 Spr. Sal. S, 22 — e. 11 Joh. 1, 1 — 10 vgl. S. 415, 13. 474, 5. Plato Tim. 28 C — 12 vgl. Joh. 17, 5 — 24 Psal. 89, 2. 4 — 27 Gen. 2, 2 — 30 vgl. Barn. 15, 4 1 τὴν] καὶ A 2 αὐτῆς AB 3 κύριος A 316 | ὁδὸν B 9 ἀμάρτοι A 10 τὸ δὲ B 11 ἦν Kl | μέχρι B ἀνώτερον κατὰ τὴν σφῶν αὐτῶν ἄνοιαν οὐδὲν οὐδαμῶς ἐγεγύμνωτο τοῦ πατὴρ καὶ παντοκράτωρ εἶναι. εἰ δὲ καὶ τρισκαίδεκά εἰσιν ἡμέραι ἐν ὀφθαλμοῖς θεοῦ ἀπὸ γενέσεως κόσμου, πῶς φησιν ἡ ἐν τῷ Σειράχ σοφία »ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγόνας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει;« Ταῦτά φησιν ὁ Ὠριγένης σπουδάζων, καὶ ὅρα οἷα παίζει.